

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **F. O.**, proti žalovanému **Finančnímu úřadu v Kyjově**, tř. Komenského 1360/18, Kyjov, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 14. 10. 2008, č. j. 31 Ca 166/2008 – 9,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 14. 10. 2008, č. j. 31 Ca 166/2008 – 9 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností napadá v záhlaví označené usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zastaveno z důvodu nezaplacení soudního poplatku řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení krajského soudu ze dne 27. 8. 2008, č. j. 31 Ca 1/2008 – 37, o odmítnutí žaloby stěžovatele na ochranu před nezákonným zásahem dle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“).

V kasační stížnosti konkrétní důvody nezákonnosti napadeného usnesení stěžovatel neuvádí. Proto jej krajský soud usnesením č. j. 31 Ca 166/2008 - 14 ze dne 31. 10. 2008 vyzval k doplnění důvodů podání kasační stížnosti, k doložení plné moci pro advokáta a k zaplacení soudního poplatku. Stěžovatel na tuto výzvu reagoval podáním ze dne 10. 11. 2008, ve kterém požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta.

Krajský soud o návrhu žalobce nerozhodl a kasační stížnost dne 19. 1. 2009 postoupil k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost přípustnou, neboť podle jeho konstantní judikatury *v řízení o kasační stížnosti proti usnesení městského, resp. krajského soudu, o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku za předchozí kasační stížnost by trvání na splnění poplatkové povinnosti znamenalo řetězení řešeného problému a ve svém důsledku by popíralo smysl samotného řízení. Tato okolnost proto sama o sobě nemůže bránit projednání věci a vydání meritorního rozhodnutí* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2007, č. j. 9 As 3/2007 - 77, www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud totiž konstantně judikuje, že je-li kasační stížností napadeno usnesení o zamítnutí návrhu na osvobození od soudních poplatků, případně usnesení o zastavení řízení z důvodu nezaplacení soudního poplatku, není překážkou meritorního projednání kasační stížnosti nezaplacení soudního poplatku za tuto kasační stížnost - srov. shora citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2007, č. j. 9 As 3/2007 - 77, www.nssoud.cz, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 Afs 65/2007 - 37, www.nssoud.cz, podle kterého *v řízení o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu žalobce na osvobození od soudních poplatků není třeba trvat na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení advokátem*.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů; zkoumal při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.). Podle § 109 odst. 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud je vázán důvody kasační stížnosti; to neplatí, bylo-li řízení před soudem zmatečné [§ 103 odst. 1 písm. c)] nebo bylo zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, anebo je-li napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné [§ 103 odst. 1 písm. d)], jakož i v případech, kdy je rozhodnutí správního orgánu nicotné.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že řízení před krajským soudem bylo zatíženo vadou, ke které je nucen přihlídnout z úřední povinnosti, a která má za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Napadeným usnesením krajský soud zastavil řízení o kasační stížnosti z důvodu nezaplacení soudního poplatku. V odůvodnění usnesení krajský soud konstatoval, že stěžovatel soudní poplatek v náhradní lhůtě stanovené soudem nezaplatil, přičemž nepožádal ani o osvobození od soudních poplatků.

Tvrzení krajského soudu o tom, že stěžovatel nepožádal o osvobození od soudních poplatků, nemá oporu ve spise.

Z předloženého soudního spisového materiálu vyplývá, že usnesením ze dne 27. 8. 2008 č. j. 31 Ca 1/2008 - 37 krajský soud odmítl žalobu stěžovatele na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, kterou stěžovatel označil jako Podání proti výzvě č. j. 91329/07/310940/5125 ze dne 20. 1. 2007. Proti tomuto usnesení podal stěžovatel dne 5. 9. 2008 kasační stížnost. Protože kasační stížnost nespĺňovala zákonné náležitosti, vyzval krajský soud stěžovatele usnesením ze dne 15. 9. 2008 k jejich odstranění - k doplnění důvodů kasační stížnosti, k zaslání plné moci udělené advokátovi a k zaplacení soudního poplatku. Krajský soud stěžovatele řádně poučil o následcích nespĺnění výzvy a současně stěžovatele poučil ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s. o možnosti požádat o osvobození od soudních poplatků. Na výzvu stěžovatel reagoval podáním ze dne 22. 9. 2008, ve kterém výzvu označil za nicotnou.

V tomto podání mimo jiné zdůraznil, „že osvobození od soudních poplatků je soudu známo z jeho činnosti dle § 121 o. s. ř. a ustanovení zástupce dle čl. 37 odst. 2 Listiny zaručeného už od samého počátku řízení a dle § 30 odst. 2 o. s. ř. nuceného. Podle § 36 s. ř. s. je soud povinen cítit rovnost postavení účastníků řízení a v uplatňování jejich práv, aby v řízení neutrpěli újmu...“ Z této ne zcela jasné formulace stěžovatele bylo lze dovozovat, že stěžovatel tímto o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce zřejmě žádal. Při posuzování obsahu stěžovatelova podání měl soud vycházet z okolností daného případu a s ohledem na předchozí podání stěžovatele a jeho způsob vyjadřování, mohl krajský soud dovést z formulace podání, že jde o návrh na osvobození od soudních poplatků a žádost o ustanovení zástupce, případně z důvodu odstranění pochybností o obsahu podání stěžovatele mohl krajský soud stěžovatele vyzvat k jeho upřesnění. Pokud krajský soud řízení zastavil, zatížil své řízení vadou, která má za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé .

Popsaná vada činí napadené usnesení krajského soudu o zastavení řízení nezákonným ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. K této vadě řízení musel Nejvyšší správní soud přihlídnout z úřední povinnosti.

O náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti bude rozhodnuto v rozsudku či v usnesení, jímž bude řízení skončeno (§ 61 odst. 1 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. března 2009

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu